

stawiania wniosków o mianowanie na pierwszy stopień oficerski studentów, którzy złożyli egzamin końcowy z przedmiotów wojskowych z wynikiem co najmniej dostatecznym.

§ 4. Studenci, którzy podczas ćwiczeń wojskowych na obozach letnich w jednostkach wojskowych nie złożyli egzaminów końcowych z wynikiem co najmniej dostatecznym, mogą składać je powtórnie w szkole wyższej w terminie ustalonym dla egzaminów poprawkowych przed komisją egzaminacyjną (§ 2) z udziałem przedstawiciela ministra, któremu dana szkoła wyższa podlega.

§ 5. Studenci, którzy złożyli egzamin końcowy z przedmiotów wojskowych z wynikiem co najmniej dostatecznym, są wolni od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej i zostają zaliczeni do rezerwy. Kierownicy studiów wojskowych mogą na wniosek komisji egzaminacyjnej (§ 3) przedstawić tych studentów do mianowania na pierwszy stopień oficerski.

§ 6. 1. Studentom, którzy złożyli egzamin końcowy z przedmiotów wojskowych z wynikiem co najmniej dostatecznym, kierownicy studiów wojskowych wpisują do indeksu adnotację „ukończył szkolenie wojskowe”, stwierdzając ją własnoręcznym podpisem.

2. Adnotacja w indeksie o ukończeniu szkolenia wojskowego w stosunku do studentów podlegających

temu szkoleniu stanowi dowód wykonania przez nich obowiązku ukończenia szkolenia wojskowego jako jednego z warunków ukończenia studiów (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r.).

§ 7. Jeżeli student nie złożył powtórnie egzaminu końcowego z przedmiotów wojskowych (§ 4) z wynikiem co najmniej dostatecznym, kierownik studium wojskowego wpisze mu do indeksu adnotację wymienioną w § 6 wówczas, gdy:

- 1) po powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej zostanie z tej służby zwolniony; w tym przypadku odbycie tej służby w całości lub części uważa się za złożenie egzaminu końcowego z wojskowego szkolenia z wynikiem dostatecznym;
- 2) w razie niepowołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej — zgłosi się w następnym roku szkolnym do kierownika studium wojskowego celem odbycia trzydziestodniowych ćwiczeń wojskowych na obozie letnim w jednostce wojskowej, a po ich ukończeniu zgłosi się ponownie do egzaminu końcowego z przedmiotów wojskowych i złoży ten egzamin z wynikiem co najmniej dostatecznym.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: K. Rokossowski
Marszałek Polski

586

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17. kwietnia 1952 r.

w sprawie przechowywania i kwalifikowania do zniszczenia akt, ksiąg i innych dokumentów likwidowanych oraz zlikwidowanych przedsiębiorstw bankowych i instytucji kredytu długoterminowego.

Na podstawie art. 35 pkt 4 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 410 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 240) oraz art. 35 ust. 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 411 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytucje kredytowe, posiadające w pomieszczeniach pozostających w ich dyspozycji składnice akt likwidowanych oraz zlikwidowanych przedsiębiorstw bankowych i instytucji kredytu długoterminowego, przystępują bezzwłocznie do uporządkowania tych składnic według podanych niżej zasad.

§ 2. Akta, księgi i inne dokumenty, niezbędne do prowadzenia likwidacji w trybie powołanych wyżej dekretów, oraz akta, księgi i inne dokumenty z okresu od daty postawienia danej jednostki w stan likwidacji, łącznie z materiałami związanymi z ustaleniem podatku od wzbogacenia wojennego, powinny być w stanie uporządkowanym postawione do dyspozycji Banku Gospodarstwa Krajowego z wyłączeniem akt, ksiąg i innych dokumentów dotyczących Pocztowej Kasy Oszczędności w likwidacji, które przejmie na przechowanie Powszechna Kasa Oszczędności.

§ 3. Akta, księgi i inne dokumenty, nie objęte § 2, należy podzielić na dwie kategorie: A i B.

1. Kategoria A obejmuje akta i inne dokumenty własne jednostki likwidowanej bądź zlikwidowanej, a mianowicie:

- a) statuty,
- b) protokoły i uchwały władz statutowych,

- c) wyciągi z rejestru handlowego,
- d) zasadnicze dokumenty, dotyczące nieruchomości własnych instytucji,
- e) ostatnio aktualne księgi emisyjne (listów zastawnych, obligacji, akcji),
- f) sprawozdania i bilanse roczne wraz z załącznikami,
- g) akta dotyczące stosunków finansowych z zagranicą,
- h) okólniki i zarządzenia wewnętrzne,
- i) dokumenty dotyczące zabezpieczeń udzielonych a zlikwidowanych kredytów wszelkiego rodzaju,
- j) akta personalne,

które po uporządkowaniu powinny być przekazane do właściwego terenowo archiwum państwowego.

2. Kategoria B obejmuje wszelkie pozosfałe akta, księgi i inne dokumenty, nie wymienione w ust. 1, z przeznaczeniem ich na makulaturę.

§ 4. 1. Selekcji akt, ksiąg i innych dokumentów według wytycznych, podanych w §§ 2 i 3, dokonywają instytucje kredytowe, wymienione w § 1, przez komisje składające się z 3 osób. W skład komisji wchodzi: wyznaczony przez kierownika placówki terenowej instytucji wymienionych w § 1 dwaj przedstawiciele tejże placówki, z których jeden jako przewodniczący komisji, oraz 1 przedstawiciel właściwej dla instytucji wymienionych w § 1 Rady Miejskowej Związku Zawodowego Pracowników Finansowych R. P.

2. Po przeprowadzeniu selekcji i spełnieniu wymagań dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o archiwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 149) co do kontroli selekcji i uzyskania zezwolenia właściwej władzy archi-

walnej, placówki terenowe instytucji kredytowych, wymienionych w § 1, powinny:

- a) niezwłocznie odprowadzić makulaturę do Centrali Odpadków Użytkowych, a należność uzyskaną ze sprzedaży makulatury odprowadzić do Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie,
- b) z pozostałymi aktami, księgami i innymi dokumentami postąpić zgodnie z przepisami §§ 2 i 3 ust. 1.

§ 5. 1. Koszty związane z przeprowadzeniem selekcji akt archiwalnych, sporządzeniem wykazów akt przeznaczonych do archiwum państwowego oraz transportem pokryte będą w pierwszym rzędzie:

- a) z należności uzyskanych ze sprzedaży makulatury,

- b) z wpływów uzyskanych z realizacji aktywów likwidowanych bądź zlikwidowanych jednostek.

2. Rozliczenie kosztów przeprowadził Bank Gospodarstwa Krajowego.

§ 6. Ogólne kierownictwo i nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia powierza się Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

§ 7. Terminy zniszczenia akt, ksiąg i innych dokumentów przejętych przez Bank Gospodarstwa Krajowego i Powszechną Kasę Oszczędności, bądź przekazania z nich akt i dokumentów kategorii „A” do archiwum państwowego zostaną ustalone w oddzielnym zarządzeniu Ministra Finansów.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

587

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 maja 1952 r.

w sprawie obowiązku zawiadamiania organów finansowych o zawarciu umowy.

Na podstawie art. 129 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Władze i urzędy państwowe, podmioty gospodarki uspołecznionej, instytucje publiczne i stowarzyszenia są obowiązane przesyłać w terminie do dnia 15 każdego miesiąca właściwym organom finansowym pierwszej instancji odpisy lub wyciągi z zawartych w ubiegłym miesiącu z przedsiębiorstwami gospodarki nie uspołecznionej i osobami fizycznymi umów o świadczenie rzeczy

lub usług oraz umów dzierżawy w przypadku gdy wartość umowy przewyższa kwotę zł 1800.

§ 2. Zamiast odpisów lub wyciągów z umów, o których mowa w § 1, można przysyłać odrębne co do każdego kontrahenta informacje zawierające istotną treść umowy, w szczególności nazwisko, imię i miejsce zamieszkania kontrahenta oraz przedmiot i wartość umowy.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

588

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 20 lutego 1952 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie gospodarki opakowaniami stosowanymi w branży chemicznej.

Na podstawie § 2 i 7 ust. 2 uchwały Nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie gospodarki opakowaniami stosowanymi w branży chemicznej (Monitor Polski Nr A-23, poz. 294) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 pkt 1 skreśla się treść podaną pod lit. i), postanowienia zawarte pod lit. j) oraz k) oznacza się lit. i) oraz j);

- 2) w § 6 pkt 1 dodaje się pod lit. t) następujące słowa: „t) skrzynie drewniane do transportu materiałów wybuchowych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 lutego 1951 r.

Minister Przemysłu Chemicznego: B. Rumiński

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P. R. M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.